

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego

Świętochłowice, dnia 15 października 1938r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon Chorzów 409 11.

TREŚĆ

- 1) Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 września 1938 r. w sprawie wykazu miejscowości Województwa Śląskiego, w których wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego.
- 2) Rozporządzenie policyjne naczelnika Okręgu Urzędowego w Orzegowie o opróżnieniu strychów i poddaszów materiałów łatwo palnych.
- 3) Statut gminy Łagiewniki z dnia 31 sierpnia 1938 r. o samodzielnym podatku komunalnym od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych.
- 4) Ogłoszenie Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego w sprawie zmiany siedziby.
- 5) Ostrzeżenie!
- 6) Zguba świadectwa szkolnego.
- 7) Ogłoszenie w sprawie dni przeciwnożliczych.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Zarządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 21 września 1938 r.

w sprawie wykazu miejscowości województwa śląskiego, w których wchodzi w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego.

(Gaz. Urz. Woj. Śl. Nr 40. poz. 315)

Na podstawie § 44 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 278)

w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Skarbu ogłaszam, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 marca 1939r. w następujących miejscowościach województwa śląskiego:

w gm. Dziedzice, pow. bielskiego
w m. Mysłowicach, pow. katowickiego
w m. Siemianowicach Śląskich, powiatu katowickiego
w gm. Bańgów, powiatu katowickiego
w gm. Bielszowice, powiatu katowickiego
w gm. Brzęczkowice, powiatu katowickiego
w gm. Brzezinka, powiatu katowickiego
w gm. Bytków, powiatu katowickiego
w gm. Dąbrówka Mała, powiatu katowickiego
w gm. Janów, powiatu katowickiego
w gm. Kochłowice, powiatu katowickiego
w gm. Michałkowice, powiatu katowickiego
w gm. Nowa Wieś, powiatu katowickiego
w gm. Przełajka, powiatu katowickiego
w gm. Szopienice, powiatu katowickiego
w gm. Welnowice, powiatu katowickiego
w m. Rybniku, powiatu rybnickiego
w gm. Brzeziny Śląskie, powiatu świętochłowickiego
w gm. Brzozowice-Kamień, powiatu świętochłowickiego
w gm. Chropaczów, powiatu świętochłowickiego
w gm. Dąbrówka Wielka, powiatu świętochłowickiego
w gm. Godula, powiatu świętochłowickiego
w gm. Łagiewniki, powiatu świętochłowickiego
w gm. Lipiny, powiatu świętochłowickiego
w gm. Nowy Bytom, powiatu świętochłowickiego

w gm. Orzegów, powiatu świętochłowickiego
 w gm. Piekary Śląskie, powiatu świętochłowickiego
 w gm. Ruda, powiatu świętochłowickiego
 w gm. Świętochłowice, powiatu świętochłowickiego
 w gm. Wielkie Hajduki, powiatu świętochłowickiego
 w m. Tarnowskich Górach, powiatu tarnogórskiego.

(—) **Sławoj Składkowski**

Minister.

2.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego
 w Orzegowie

o opróżnieniu strychów i poddaszy z materiałów
 łatwopalnych.

Na mocy §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. 5. 1850 r. (Zb. ust. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. (Zb. ust. str. 180/81 r.) oraz za zgodą Wydziału Okręgowego zarządzam co następuje:

§ 1.

Celem zapobieżenia pożarów zabrania się przechowywania materiałów łatwopalnych na strychach i poddaszach domów.

Właściciele realności i mieszkańcy gminy Orzegów zobowiązani są natychmiast opróżnić strychy i poddasza domowe z przechowanych tam materiałów łatwopalnych.

§ 2.

Każdy właściciel i lokator domu zobowiązany jest zezwolić i umożliwić upoważnionym do tego organom miejscowej władzy policyjnej przeprowadzenie kontroli strychów i poddaszy.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia zostaną ukarani w drodze administracyjnej grzywną do 9,-zł lub aresztem do 3 dni o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Ponadto miejscowa władza policyjna zarządzi usunięcie materiałów łatwopalnych w drodze przy-

musu na koszt winnych naruszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Powiatowej.

Orzegów, dnia 26. września 1938r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego.

(—) **Tomanek.**

3.

Statut

Gminy Łagiewniki z dnia 31. sierpnia 1938r.
 o samoistnym podatku komunalnym od rozrywek,
 zabaw i widowisk publicznych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 14. kwietnia 1924r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim, w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 17, poz. 30), zmienionej ustawą z dnia 23. marca 1933r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 16) oraz § 12 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6. października 1936r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 21, poz. 34) o podatku komunalnym od publicznego wyświetlania filmów, wprowadza się za zgodą Rady gminnej na rzecz Gminy Łagiewniki podatek od publicznych rozrywek, zabaw i widowisk.

§ 1.

Opodatkowaniu podlegają wszystkie w obrębie gminy Łagiewniki publicznie urządzone rozrywki, zabawy i widowiska.

Jako publiczne uważa się w rozumieniu niniejszego statutu rozrywki, zabawy i widowiska, które odbywają się w lokalu koncesjonowanym.

Lokale stowarzyszeń i związków nie są pomieszczeniami prywatnymi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 2.

Od podatku wolne są:

- 1) rozrywki, zabawy i widowiska urządzone:
 - a) wyłącznie dla żołnierzy,

b) przez zakłady naukowe, opiekuńcze i wychowawcze dla młodzieży szkolnej,

2) Przedstawienia amatorskie (teatry ludowe),

3) amatorskie zawody sportowe z wyjątkiem zawodów konnych.

Amatorskimi zawodami sportowymi w rozumieniu niniejszego statutu są zawody, w których uczestniczą osoby uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tym nie otrzymują żadnych nagród pieniężnych. Zawody, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie są zawodami amatorskimi w rozumieniu niniejszego statutu.

§ 3

Gdy udział w urządzonej zabawie, rozrywce lub widowisku zależy od wykupu biletu lub innego wykazu opłaty, podatek pobiera się w formie podatku biletowego, gdy udział ten dostępny jest bez jakiegokolwiek dowodu opłaty, wymierza się podatek ryczałtowy. W miejsce podatku biletowego Urząd Gminny może wymierzyć podatek ryczałtowy.

§ 4.

Podatek biletowy oblicza się według ilości i ceny sprzedanych biletów wstępu. Od biletów wydanych bezpłatnie, Urząd gminny może na wniosek stron nie pobierać podatku, o ile oznaczono te bilety jako bezpłatne i udowodniono Urzędowi Gminnemu bezpłatne ich wydanie.

Za zapłatą uważa się ogólną sumę opłat, żądanych za udział w danym urządzeniu, a więc także opłatę za program, o ile urządzenie uzależniono od wykupu takiego programu.

§ 5.

Każdy uczestnik zabawy powinien wykupić osobny bilet wstępu na każdą zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne. Bilet wolnego wstępu może opiewać najwyżej na dwie osoby. Za uczestników zabawy, rozrywki i widowiska publicznego uważa się wszystkich obecnych na tej zabawie z wyjątkiem osób zawodowo tam zajętych.

§ 6.

Podatek biletowy wynosi od każdego pojedyńczego biletu wstępu na wszelkie zabawy publiczne i rozrywki z wyjątkiem przedstawień kinomatograficznych:

a) przy wstępie	do 0,50 zł.	5 ‰
b) „ „	od 0,51 zł.	„ 1,00 zł. 10 ‰
c) „ „	od 1,01 zł.	„ 1,60 zł. 15 ‰
d) „ „	ponad 1,60 zł.	„ . . . 20 ‰

§ 7.

Podatek od publicznego wyświetlania filmów pobierany będzie w wysokości do maksymalnych stawek, ustalonych w § 2 rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 6. października 1936r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 21, poz. 34) oraz na zasadach określonych przepisami tego rozporządzenia. Wyświetlanie filmów (w ilości 12) oznaczonych do dnia 1. listopada 1936r. przez Ministerstwo Spraw Wewn. stampilą „średnio metrażowy, temat polski”, jeżeli będą wyświetlane łącznie z filmami bez stampili „temat polski, powoduje zastosowanie ulgowej stawki podatku, która wynosi tyle, ile wynosi stawka podatku od filmu ze stampilą „film dubbingowany w Polsce”, do którego zastosowano niższe z §§ 3 i 4 wymienionego rozporządzenia.

§ 8.

Przedmiot opodatkowania należy zgłosić w Urzędzie gminnym na trzy dni przed jego urządzeniem. Na dowód skutecznego zgłoszenia Urząd Gminny wydaje stosowne poświadczenie.

Obowiązek zgłoszenia przedmiotu opodatkowania dotyczy zarówno urządzającego zabawę jak i właściciela lokalu lub placu użytego na urządzenie. Dla szeregu urządzeń przedsięwziętych przez jedną i tę samą osobę Urząd Gminny może uznać jednorazowe zgłoszenie za wystarczające.

§ 9.

Przy zgłaszaniu przedmiotu opodatkowania powinien przedsiębiorca przedłożyć Urzędowi Gminnemu bilety wstępu do ostemplowania. Bilety powinny wykazywać: numery bieżące, nazwę przedsiębiorstwa, czas, miejsce i rodzaj urządzenia zamierzonego, cenę ewtl. bezpłatność.

Urząd Gminny może przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania zażądać zabezpieczenie należności podatkowej do wysokości przypuszczalnego wymiaru podatku.

Urząd gminny może nakazać wyłącznie używanie kart wzgl. biletów urzędowo sporządzonych. Bilety te wyda Urząd Gminny zainteresowanym za zwrotem kosztów własnych.

§ 10.

Przedsiębiorca zezwoli na wstęp na urządzonej zabawie wzgl. widowisko tylko po okazaniu i równoczesnym odwarościowaniu biletów ostemplowanych przez Urząd gminny. Odwarościowane bilety pozostają przy uczestnikach zabawy wzgl. rozrywki i widowiska celem okazania ich na żądanie upoważnionego do tego funkcjonariusza Urzędu gminnego.

§ 11.

Urządzający zabawę, rozrywkę lub widowisko publiczne jest obowiązany prowadzić codziennie

spis wydanych kart wzgl. biletów wstępu według wzoru przewidzianego przez Urząd gminny. Spis ten może Urząd gminny każdego czasu zbadać przez wglądnięcie do ksiąg handlowych. Obowiązany do płacenia podatku winien udzielić informacji, jakiej Urząd gminny przy wykonywaniu kontroli podatku zarząda. Jeżeli ze spisu nie da się stwierdzić liczby i rodzaju wydanych kart wstępu, podatek oblicza się na podstawie wszystkich istniejących miejsc.

Jeżeli obecność na przedstawieniu nie została dla wszystkich uczestników uzależniona od obowiązku wykupienia biletów, Urząd gminny obok podatku biletowego wymierzy stosowny podatek ryczałtowy.

§ 12.

Należność podatkowa powstaje z chwilą sprzedaży biletu. Należy ją uiszczyć upoważnionemu do odbioru pieniędzy funkcjonariuszowi gminnemu zaraz po ukończeniu zabawy lub widowiska i po obliczeniu przez niego należności.

§ 13.

Urząd Gminny może nałożyć podatek w formie ryczałtu, jeżeli uczestnicy pewnego urządzenia nie płacą wstępu.

§ 14.

Podatek ryczałtowy wynosi:

- a) od każdego instrumentu do mechanicznego oddania produkcji muzycznej lub deklamatorskiej za każdy miesiąc 5.-zł. Od tej opłaty wyłączone są radio-odbiorniki,
- b) od zabaw w salonach do tańców, w barach, kabaretach oraz za występy śpiewackie lub deklamatorskie 10.-zł. dziennie,
- c) za przedstawienia w teatrzyku rozmałości, za przedstawienia gimnastyczne (mocowanie się), ekwilibrystów, linoskoczków, tancerzy-tancerek, kuglarzy, czarodziejów, hipnotyzatorów, odgadywaczy myśli, brzuchomówców, za pokazywanie ludzi obcych ras, oraz anormalnych ludzi i zwierząt i t. d. pod gołym niebem, w namiotach lub w własnych pomieszczeniach po 3.-zł. dziennie,
- d) za utrzymanie budy do jazdy konnej, od każdego koła szczęścia i innych osobnych gier szczęścia, od teatru marionetek i małych budy z pokazami, panoramy, gabinetów z woskowymi figurami, menażerii przyrządu dla wypróbowania siły cielesnej i zręczności oraz innego przedsięwzięcia, odbywającego się na jarmarkach i kiermaszach dziennie 1,50 zł.,
- e) od strzelnic dziennie 1,00 zł.,
- f) od budy do rzucania kostkami za każdy kubek 0,50 zł. dziennie,

- g) za utrzymywanie karuzeli wszelkiego rodzaju poruszanej siłą ludzką dziennie 1.-zł., siłą motorową dziennie 3.-zł.,
- h) od każdej huśtawki, łódki i t. p. 0,15 zł. dziennie.

§ 15.

Od produkcji muzycznej w zakładach gastronomicznych, namiotach i t. p., gdy ilość grających nie przekracza liczby 3, pobiera się podatek w wysokości 0,50 zł. za jeden dzień i jednego grającego, zaś powyżej trzech współgrających od każdego grającego 1.-zł. dziennie.

§ 16.

Podatek ryczałtowy od urządzanych zabaw tanecznych pobierany będzie w wysokości 10.-zł.

Podatek wymierza się od każdej zabawy osobno. Przy urządzeniach trwających kilka dni, wymierza się podatek za każdy dzień z osobna.

§ 17.

Podatek ryczałtowy uiszcza się przy zgłoszeniu przedmiotu opodatkowania.

§ 18.

Urząd gminny jest upoważniony do wykonywania kontroli w lokalach, w których urządza się zabawy, rozrywki i widowiska publiczne przez upoważnionych do tego urzędników.

§ 19.

Przeciwko wymiarowi podatku służą płatnikowi środki prawne, przewidziane w art. 38 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Śl. Nr. 10, poz. 47). Wniesienie środka prawnego nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia podatku.

§ 20.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, odsetek i kar za zwłokę według norm obowiązujących przy podatkach (opłatach) państwowych.

§ 21.

Winni naruszenia przepisów niniejszego statutu będą karani karą porządkową do wysokości 350, zł., o ile dany czyn nie podlega karze surowszej.

§ 22.

Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez Władzę Nadzorczą i ogłoszeniu przez Urząd Gminny.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą dotychczasowy statut wraz z wszystkimi wprowadzonymi do niego dodatkami.

Łagiewniki, dnia 31. sierpnia 1938r.

Zarząd Gminy.

(—) Rybarz. Knura Stan. Knura Szczepan

Rada gminna.

Michalski, Rak W., Kamiński.

Do uchwały z dnia dzisiejszego.

Łagiewniki, dnia 31. sierpnia 1938r.

Naczelnik gminy

[L. S.] (—) Rybarz.

Wypis.

Wydział Powiatowy
powiatu świętochłowickiego

L. dz. Sm. 546.

U c h w a ł a.

Statut gminy Łagiewniki w przedmiocie poboru samoistnego podatku komunalnego od rozrywek, zabaw i widowisk publicznych z dnia 31. sierpnia 1938r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 14 i 27 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawą z dnia 23. 3. 1933r. (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 16.)

Świętochłowice, dnia 20. września 1938r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

Przewodniczący
wz.

[L. S.] (—) Mgr. Pietrański

O g ł o s z o n o.

Łagiewniki, dnia 28. września 1938r.

Naczelnik gminy

(—) Rybarz.

4.

Świętochłowice, dnia 10. X. 1938 r.

L. dz. CM

Ogłoszenie

„W związku z przeniesieniem siedziby Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świętochłowickiego z Wielkich-Hajduk, gmach starostwa do Świętochłowic przy ul. Bytomskiej nr. 8, narożnik ul. Wolności, uległ zmianie § 5 statutu Kasy, uchwalonego dnia 5 lipca 1937 r. przez Komisaryczny Sejmik Powiatowy w Świętochłowicach i otrzymał następujące brzmienie:

§ 5.

„Siedzibą Kasy są Świętochłowice”.

Powyższa zmiana § 5 statutu Kasy została zatwierdzona uchwałą Komisarycznego Sejmiku Powiatowego w Świętochłowicach z dnia 1. 10. 1938 r. i pismem Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śl. z dnia 7. 10. 1938r. L. dz. 1474/38”

**Komunalna Kasa Oszczędności powiatu
świętochłowickiego**

(—) Gorys

(—) Dr. Roszak.

5.

Ostrzeżenie

Za długi mojej żony Elżbiety nie odpowiadam.

Łagiewniki, dnia 8. X. 1938 r.

Leon Gajowski

6.

Unieważnienie.

Unieważniam zgubione świadectwo szkolne, wystawione przez państw. gimnazjum matematyczno-przyrodnicze w Chorzowie na nazwisko Maksymilian Halama z Chropaczowa, ulica Kowalska nr. 3a.

7.

„Dni Przeciwgruźlicze”

na terenie województwa śląskiego.

W czasie od dnia 11 października br. do dnia 23 października br. odbędą się na terenie całego wojew. śląskiego „Dni Przeciwgruźlicze”. Akcją tych dni poświęconą jest zagadnieniu uświadczenia całego społeczeństwa z sposobami szerzenia się i zapobiegania gruźlicy oraz ma na celu zdobycie funduszków na cele społecznej walki z gruźlicą.

Gruźlica pochłania wśród wszystkich innych chorób zakaźnych największą liczbę ofiar zarówno wśród biednych jak i zamożnych. Rozpowszechnienie jej uzależniona jest w dużej mierze od jej przewlekłego przebiegu klinicznego. Początkowo rozwija się w sposób utajony nie dając żadnych lub niezauważalnych tylko objawy chorobowe. Chorzy zgłaszający się do lekarza z powodu dolegliwości w dużej ilości przypadków posiadają już więcej zaawansowane zmiany gruźlicze nierzadko w postaci zaraźliwej z prątkami w płwocinie. Wyniki leczenia gruźlicy zależą obecnie prawie wyłącznie

od wczesnego uchwycenia zmian gruźliczych. Poszukiwanie wczesnych zmian gruźliczych będą przede wszystkim dotyczyć otoczenia bliźniego i dalszego chorego na gruźlicę otwartą. Poszukiwanie takie mają zasadnicze znaczenie dla zapobieżenia szerzenia się gruźlicy wśród społeczeństwa. Muszą one być przeprowadzone przede wszystkim wśród biednych i bezrobotnych gdyż tam rozwija się gruźlica najwięcej i to nie tylko z powodu złych warunków higienicznych i złego odżywiania, ale głównie z powodu braku funduszy na leczenie. Chory zamożniejszy mogący pozwolić sobie na odpowiednie leczenie w miarę polepszenia swego stanu zdrowia, chronić równocześnie swoje najbliższe otoczenie przed zakażeniem, gdyż z polepszeniem znaczniejszym swego stanu zdrowia przestanie być niebezpieczny dla otoczenia. Dla całego społeczeństwa najważniejsze znaczenie ma leczenie gruźliczo-chorych biednych i bezrobotnych. Chorzy ci nie leczący się z powodu braku funduszy powoli zarażają nie tylko swoje najbliższe otoczenie ale i dalsze obce przez rozsiewanie prątków gruźliczych na ulicy, lokalach itp.

Najszybciej i najłatwiej ulegają zakażeniu przede wszystkim dzieci — choć znaczna ich część przez przebycie i przetamianie infekcji gruźliczej staje się odporne na całe życie. Zakaźność gruźlicy u dziecka jest znaczna, wystarcza czasem kilka godzin zetknięcia się z chorym na gruźlicę otwartą, by przyszło do rozwoju choroby. Na dalsze losy rozwijającej się u dziecka gruźlicy ma wielki wpływ higiena mieszkaniowa, odżywianie itp. a głównie dalsze dodatkowe infekcje gruźlicze. Przy dalszym przebywaniu wśród chorych na gruźlicę otwartą choroba rozwija się szybko i rychło prowadzi do zgonu. Dlatego też najbardziej zagrażająca się śmiertelność na gruźlicę dzieci rodziców chorych na gruźlicę, którzy się nie leczą. Śmiertelność ta wynosi u dzieci do lat 3 - 15% u osesków nawet 50 - 70%.

U dzieci wychodzących cało z infekcji gruźliczej - choroba przycicha na szereg lat i dopiero w wieku późniejszym najczęściej w okresie rozwoju płciowego rozwija się ponownie tym razem w postaci suchot płucnych. I znowu przyczyną rozwoju ponownego gruźlicy jest dalsze zakażenie się dziecka w zetknięciu z chorym na gruźlicę otwartą (tzw. superinfekcja gruźlicza).

Z powyżej przytoczonego zarysu rozwoju gruźlicy znaczenie zakażeń gruźlicą ze strony dorosłych chorych prątkujących jest widoczne. Zapobieganiu zachorowalności na gruźlicę i śmier-

telność obraca się zatem stale około zagadnieniu leczenia chorych dorosłych. Leczenie to musi być rozpoczęte jaknajwcześniej, gdyż wówczas rokuje ono powodzenie. Przy wczesnie rozpoczętym leczeniu chory odnosi znaczne korzyści wyleczenia, można zarówno osiągnąć znacznie pewniej i szybciej. Każdy chory na gruźlicę dorosły, u którego w ten sposób osiągnie się odpowiednie wyniki lecznicze przestanie być zarazem źródłem zakażeń gruźliczych.

Placówkami terenowymi akcji przeciwgruźliczej są przychodnie przeciwgruźlicze. U nas na Śląsku jest ich obecnie 23 prowadzone są i utrzymywane przez Śl. Towarzystwo Walki z Gruźlicą. Zadaniem ich jest wyszukiwanie źródeł infekcji gruźliczych, starania o ich unieszkodliwienie oraz wyszukiwanie nowych wczesnych przypadków gruźlicy. Unieszkodliwienie źródeł gruźliczych odbywa się przez umieszczenie chorych prądkujących w szpitalach, przez zapewnienie im opieki lekarskiej. Jest to jedyny sposób najskuteczniejszy zresztą w walce z gruźlicą - opieka lekarska i leczenie szpitalne musi być zapewnione wszystkim chorym. Jeżeli są to chorzy ubezpieczeni lub zamożni nie natrafia to na trudności - pozostaje jednak wielka rzesza chorych bezrobotnych i biednych, którzy nie mają zapewnionego tego leczenia. Leczeniem tym zająć się muszą przychodnie przeciwgruźlicze inaczej walka z gruźlicą przemienia się na walkę z chorym na gruźlicę. Leczenie to musi być przeprowadzone dla dobra wszystkich zdrowych tak zamożnych jak i biednych. Chorym na gruźlicę winno się zająć społeczeństwo jeśli chory nie ma na to funduszy gdyż społeczeństwa to wino, że nie potrafiło ochronić go od zakażenia.

Podczas „Dni Przeciwgruźliczych” prowadzona będzie akcja komitetu na którego czele stoi p. Wojewoda Śląski Dr. Michał Grażyński, Obejmuje ona propagandę, uświadomienie społeczeństwa oraz akcję zbiórkową pieniężną na cele społecznej walki z gruźlicą przede wszystkim na leczenie chorych biednych i bezrobotnych. Rozsyłane będą listy składkowe, nalepki przeciwgruźlicze do rozprzedaży oraz zostanie przeprowadzona uliczna zbiórka pieniężna w dniu 16. października 1938r.

Ufamy, że społeczeństwo śląskie w dobrze zrozumianym interesie ogółu i swoim własnym przyczyni się w dużej mierze do pozytywnych wyników „Dni Przeciwgruźliczych”.